

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 22. februar 2008
Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2007-150-0493
Dok.: ANS42244

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 20 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 29. november 2007.

Lene Espersen

/

Lene Volke Roesen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 20 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Hvor længe mener ministeren, det er rimeligt at holde personer anholdt, hvis de kun står til at få en lille bøde?”

Svar:

1. De almindelige regler om anholdelse for strafbart forhold findes i retsplejelovens kapitel 69.

Det fremgår af retsplejelovens § 755, stk. 1, at politiet kan anholde en person, der med rimelig grund mistænkes for et strafbart forhold, der er undergivet offentlig påtale, såfremt anholdelse må anses for påkrævet for at hindre yderligere strafbart forhold, for at sikre hans foreløbige tilstedeværelse, eller for at hindre hans samkvem med andre.

Efter retsplejelovens § 755, stk. 4, må anholdelse ikke foretages, hvis frihedsberøvelse efter sagens art eller omstændighederne i øvrigt ville være et uforholdsmæssigt indgreb.

Det følger heraf, at den ved en anholdelse iværksatte frihedsberøvelse efter en konkret vurdering skal være nødvendig og forsvarlig.

2. Politiets adgang til at foretage frihedsberøvelse med henblik på afværgelse af fare for orden og sikkerhed er reguleret i politilovens §§ 5, 8 og 9.

Det fremgår af politilovens § 5, stk. 3, at politiet – hvis mindre indgribende midler ikke findes tilstrækkelige til at afværge fare – om nødvendigt kan frihedsberøve den eller de personer, der giver anledning til fare for forstyrrelse af den offentlige orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed. Frihedsberøvelsen skal være så kortvarig og skånsom som mulig og må så vidt muligt ikke udstrækkes ud over 6 timer.

Politolovens § 8, stk. 4, og § 9, stk. 3, indeholder tilsvarende bestemmelser vedrørende politiets adgang til at frihedsberøve personer med henblik på at afværge faresituationer, der opstår i forbindelse med offentlige forsamlinger og afværgelse af opløb.

Det er i bemærkningerne til politiloven forudsat, at frihedsberøvelsen skal være så kortvarig som mulig. Formålet med frihedsberøvelsen skal indgå i vurderingen af frihedsberøvelsens varighed. Personen skal således løslades, når de omstændigheder, der gav anledning til frihedsberøvelsen, ikke længere er til stede. I overensstemmelse med det almindelige proportionalitetsprincip er det således anført i bemærkningerne, at politiet alene må foretage indgreb i det omfang, indgrebet er proportionalt i forhold til den fare, der truer de politiretlige beskyttelsesinteresser.

3. Som det fremgår af det under pkt. 1 og 2 anførte, vil spørgsmålet om, hvor længe politiet kan frihedsberøve en person, i alle tilfælde bero på en konkret vurdering.